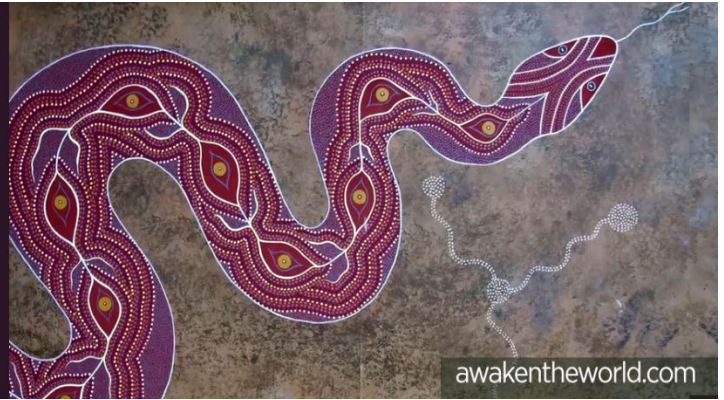




AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Inner Worlds, Outer Worlds Part 3: The Serpent and the Lotus



Vaizdo įrašų transkripcija - lietuvių kalba

Vidiniai, išoriniai pasauliai - 3 dalis: Gyvatė ir lotosas

Iki iškylant Vakarų civilizacijai ir atsirandant raštui mokslas nebuvo atskirtas nuo dvasingumo. Didžiųjų senovės kultūrų mokymuose išorinis žinių ir faktų siekimas derėjo su vidiniu laikinumo jausmu ir intuityviu spiralinio kitimo suvokimu. Įsigalėjus moksliniam mąstymui ir augant informacijos kiekiui mūsų žinių sistemos ėmė fragmentuotis. Didėjant specializacijai vis mažiau žmonių gebėjo suvokti visumą, įžvelgti ir nujausti visos sistemos estetiką.

Niekam nekilo klausimas "ar tikrai šis mąstymas mums naudingas?" Senosios žinios yra tarp mūsų, tiesiai prieš akis. Bet esame per daug susidomėję savo mintimis, kad jas pastebėtume. Pasitelkę pamirštąją išmintį galime atkurti pusiausvyrą tarp vidaus ir išorės, in ir jan. Tarp spirališko kitimo ir mūsų savasties ramybės. III dalis: Gyvatė ir Lotosas Pasak graikų legendos, Asklepijas buvo Apolono sūnus ir gydymo dievas. Jo sumanymas ir gydymo įgūdžiai buvo neprilygstami. Sakoma, jis žinojęs net gyvybės ir mirties paslaptį. Senovės Graikijos Asklepijo šventyklose žmonės pripažino prigimtinės spiralės galią, kurią simbolizuoja Asklepijo lazda. Pasakojama, kad medicinos mokslo pradininkas Hipokratas, kurio priesaika iki šiol grindžiamas gydytojų profesinės etikos kodeksas, mokėsi Asklepijo šventykloje. Ir šiandien šis mūsų evoliucinės energijos simbolis naudojamas kaip Amerikos medicinos asociacijos ir kitų pasaulio medicinos organizacijų ženklas. Egiptiečių ikonografijoje gyvatė ir paukštis simbolizuoja žmogaus prigimties dualumą. Gyvatė, leidžiasi žemyn, - tai spiralė regimuoju pavidalu, pasaulio evoliucinė energija. Paukštis kyla į viršų; tai - kylantis, į saulę nukreiptas srautas arba prabudusi, sukoncentruota sąmonė; Akašos tuštuma.

Faraonai ir dievai vaizduojami su prabudusia sąmone, kai Kundalini gyvatė pakyla nugara aukštyn ir perveria tarpuaky esančią "Adžna čakrą". Ji dar vadinama Horo akimi. Induizme raudonas taškas (bindi) taip pat simbolizuoja trečią akį, dieviškąją jungtį su dvasia. Klasikinis gyvatės ir paukščio motyvo pavyzdys - Tutanchamono kaukė. Majų ir actekų tradicijoje gyvatės ir paukščio motyvai sujungti vienoje dievybėje - Kecalkoatlje arba Kukulkane. Plunksnuotosios gyvatės dievas simbolizuoja nubudusią evoliucionuojančią sąmonę, Kundalini. Žmogus, pažadinęs savyje Kecalkoatlį - tai gyvas dieviškumo įsikūnijimas. Sakoma, kad Kecalkoatlis arba gyvatės energija sugrįš laikų pabaigoje. Gyvatės ir paukščio simbolius matome ir krikščionybėje. Galbūt tikroji jų prasmė paslėpta giliau, bet ji tokia pat, kaip kitose senosiose tradicijose. Krikščionybėje dažnai virš Kristaus galvos vaizduojamas paukštis (balandis) simbolizuoja Šventąją Dvasią, t.y. - Kundalini Šakti, pakilusią iki šeštosios čakros ar dar aukščiau.

Krikščionių mistikai Kundalini vadino kitu vardu - Šventąja Dvasia. Jono Evangelijos 3:14 rašoma: "kaip Mozė dykumoje iškėlė žaltį, taip turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus." Jėzus ir Mozė pažadino savo Kundalini energiją ir pabudusi sąmonė persmelkė žmogaus geismą valdančias gyvuliškas jėgas. Pasakojama, kad Jėzus 40 dienų ir naktų praleido dykumoje, gundomas Šėtono. Panašiai Buda buvo gundomas "Maros", kai siekdamas nušvitimo sėdėjo po bodi (išminties) medžiu. Ir Kristus, ir Buda nusigrežė nuo juslinių malonumų bei žemiškų vilionių. Abejuose pasakojimuose demonas įkūnija paties žmogaus prisirišimus. Jei į Adomo ir levos istoriją žvelgsime Vedų ar Egipto tradicijų kontekste, suprasime, kad gyvenimo medį saugantis žaltys yra Kundalini.

Obuolys reiškia juslėmis patiriamo išorės pasaulio viliones ir pagundas, kliudančias pažinti vidinį pasaulį, sutelkti dėmesį į vidinio pažinimo medį. Šis medis - tai nadžių, mumyse esančių energijos kanalų tinklas, kurį sudaro po visą kūną išsišakojusios medžio pavidalo struktūros.

Egoistiškai siekdami išorės pasaulio teikiamo pasitenkinimo, atkertame save nuo suvokimo apie vidinį pasaulį, nukertame jungtį su Akaša, išminties šaltiniu. Daugelį istorinių pasaulio mitų apie drakonus galima suvokti kaip kultūrų, iš kurių jie kilę, vidinių energijų metaforas. Kinijoje ir dabar drakonas laikomas šventu simboliu, nešančiu laimę. Kaip ir Egipto faraonai, savo evoliucinę energiją pažadinę senovės Kinijos imperatoriai buvo ženklinami sparnuota gyvate - drakonu. Nefritinio valdovo ar Dangiškojo valdovo karališkajame toteme vaizduojama pusiausvyra primena Idą ir Pingalą. Daosizme In ir Jan ženklas, reiškia kankorėžinės liaukos Dao vadinamos Viršutiniu dan tijen'u, pažadinimą.

Gamtoje egzistuoja daugybė įvairiausių šviesai jautrių ar ją sugeriančių organų. Pavyzdžiui, jūros ežys regi visu savo spygliuotu kūnu, kuris veikia tarsi viena didelė akis. Ežiai jaučia jų spyglius pasiekiančią šviesą ir lygindami jos intensyvumą orientuojasi savo aplinkoje. Žalioji iguana, kaip ir daugelis driežų, viršugalvyje turi parietalinę akį arba kankorėžinę liauką, kurios pagalba pajunta virš savęs esantį plėšrūną. Žmogaus kankorėžinė liauka - tai nedidelė endokrininė liauka, kuri reguliuoja miego ir būdravimo ritmus. Nors slypi giliai galvoje, ji yra jautri šviesai. Filosofas Dekartas manė, kad kankorėžinės liaukos ar trečiosios akies sritis skirta sąmonės ir materijos ryšiui palaikyti. Žmogaus kūnas - beveik tobulai simetriškas. Dvi akys, dvi ausys, dvi nosies šnervės, netgi smegenys sudarytos iš dviejų dalių. Tačiau viena smegenų dalis nėra simetriška. Tai kankorėžinė liauka ir ją supantis energetinis centras.

Fiziniu lygmeniu kankorėžinėje liaukoje susidaro ypatingos dimetiltriptamino (DMT) molekulės. DMT natūraliai susidaro gimimo bei mirties metu, viekdamos tarsi tiltas tarp gyvųjų ir mirusiųjų pasaulio. Taip pat DMT natūraliai susidaro gilioms meditacijoms, Samadhi būsenos ir religinių potyrių metu. Pavyzdžiui, per Pietų Amerikos šamanų apeigas naudojamas ajavaska (ajahuaska) gėrimas, padedantis sujungti vidinį ir išorinį pasaulius. Liauka vadinama kankorėžine, nes yra panaši į pušies kankorėžį. Jam būdingas filotaksinis augančios spiralės raštas, vadinamas gyvenimo žiedo raštu. Šis dažnas senovinėje puošyboje, kur vaizduojamos nušvitusios ar pabudusios būtybės.

Šventuose paveiksluose kankorėžio simbolis reiškia atsivėrusią trečiąją akį, sutelktą sąmonę teikiančią kryptį gyvybinės energijos tėkmei. Pušies kankorėžis simbolizuoja aukštesniųjų čakrų atsivėrimą kuris įvyksta, kai Sušumnos energija pakyla iki Adžna čakros ir aukščiau. Graikų mitologijoje Dioniso garbintojai nešiodavosi tirsą - didžiulę, vynmedžiu apsivijusią lazda, su pušies kankorėžiu viršūnėje. Ji taip pat simbolizuoja Dioniso energiją arba Kundalini Šakti, kylančią nugara aukštyn, į sulig 6 čakra esančią kankorėžinę liauką. Pačioje Vatikano širdyje tikėtumės Jėzaus ar Marijos statulos, tačiau matome didžiulę pušies kankorėžio statulą, rodančią, kad Krikščionybėje žinota apie čakras bei Kundalini, tačiau kažkodėl jos nebuvo skelbtos žmonėms. Oficialiai bažnyčia teigia, kad pušies kankorėžis - atgimimo ir Kristaus prisikėlimo simbolis.

XIII a. filosofas ir mistikas Mokytojas Ekhartas rašė: "Akis, kuria aš regiu Dievą ir akis, kuria Dievas žvelgia į mane yra viena ir ta pati." Karaliaus Jokūbo biblijoje Jėzus sako: "kūno žiburys yra tavoji akis. Todėl, jeigu tavo akis sveika, visas tavo kūnas švytės." Buda sakė: "kūnas - tai akis." Samadhi būsenoje esantis žmogus yra ir stebėtojas ir stebimasis. Mes esame Visata, suvokianti save. Sužadintas Kundalini maitina 6 čakrą bei kankorėžinę liauką, ir ši sritis ima atgauti evoliucines savo funkcijas.

Jau tūkstančius metų Tamsos meditacija naudojama 6-ai čakrai atverti ir kankorėžinės liaukos sričiai sužadinti. Sužadinęs šią sritį, žmogus gali išvysti vidinę šviesą. Nesvarbu, ar į urvo tamsą leidžiasi jogas, ar šamanas, ar inicijuojamas majų jaunuolis, ar daosistas, ar tibeto vienuolis, visose dvasinėse tradicijose yra laikotarpis kuriuo einama į tamsą. Kankorėžinė liauka mums teikia galimybę tiesiogiai patirti subtiliąją savo energiją. Pasak filosofo Nyčės, "pakankamai ilgai žiūrėjęs į prarają, galų gale pajusi, kad praraja žvelgia į tave." Dolmenai - senoviniai megalitiniai antkapiai, vieni seniausių Žemėje išlikusių statinų. Dauguma priskiriami Neolito laikotarpiui, 3000-4000 pr. m. e. Vakarų Europoje yra dolmenų, kurių amžius siekia 7000 metų. Dolmenuose žmonės pasinerdavo į amžiną meditaciją, siekdami peržengti ribą tarp vidinio ir išorinio pasaulio.

Ilgesnį laiką medituojant visiškoje tamsoje pamažu aktyvėja trečioji akis ir žmogus ima regėti vidinę energiją ar šviesą. Saulės ir mėnulio kanalų valdomas miego ir būdravimo ritmas nebeturi įtakos kūno funkcijoms, todėl nusistovi naujas ritmas. Tūkstančius metų 7-oji čakra žymima "OM" simboliu. Šis simbolis sudarytas iš keturias stichijas reiškiančių Sanskrito ženklų. Pakilęs virš 6-osios čakros, Kundalini ima skleisti švytinčią aureolę. Aureolės vaizduojamos įvairių religijų piešiniuose visame pasaulyje. Aureolė, nubudusios būtybės energinio pėdsako atvaizdas, būdinga iš esmės visų pasaulio kraštų religijoms. Čakrų atsivėrimo negalima priskirti vienai religijai ar žmonių grupei. Tai kiekvieno mūsų planetos žmogaus prigimtinė savybė. Viršutinė čakra - tai jungtis su dieviškumu, esančiu anapus dualumo. Anapus vardų ir formų.

Achnatonas - faraonas, vedęs Nefertitę. Jis buvo vadinamas saulės sūnumi. Jis vėl atrado "Atoną" - Dievo žodį savo paties viduje, susiejęs Kundalini su sąmone. Egipto ikonografijoje Atonas vaizduojamas kaip saulės diskas kabantis viršum dievų ar prabudusių būtybių galvų. Induizmo ir jogos tradicijose šis nimbas vadinamas "Sahasrara", tūkstančio žiedlapių lotosu. Su lotoso simboliu siejamas ir Buda. Lotoso žiedo struktūra YRA filotaksinė. Tai gyvybės žiedo struktūra. Gyvybės sėkla. Struktūra, kuri apima visas gyvybės formas. Tai pačios erdvės forma, savybė, būdinga Akašai.

Kadaise gyvybės žiedo simbolis buvo paplitęs visoje Žemėje. Kinijos ir kitų Azijos kraštų šventovėse gyvybės žiedą saugo liūtai. 64-ios "Permainų knygos" heksagramos, išdėstytos aplink in-yan ženklą, - tai dar vienas būdas gyvybės žiedui pavaizduoti. Gyvybės žiede matyti visų Platono geometrinių kūnų pagrindai; iš esmės - visos įmanomos formos. Senovinis gyvybės žiedas prasideda nuo Dovydo žvaigždės, t.y. persidengusių, aukštyn ir žemyn nukreiptų lygiakraščių trikampių. Trimatėje erdvėje tai - persikirtę tetraedrai. Šis ženklas - tai jantra, tam tikra visatoje veikianti programa; mechanizmas, kuriantis mūsų fraktalinį pasaulį. Jau tūkstančius metų jantros laikomos priemone sąmonei pažadinti. Vizualiai Jantra - vidinio dvasios skleidimosi išraiška išoriniame pasaulyje. Tai slaptosios visatos muzikos regimasis pavidalas sudarytas iš susikertančių geometrinių figūrų ir persipinančių raštų.

Kiekviena čakra - tai lotoso žiedas, jantra, psichofizinis centras, per kurį galime patirti pasaulį. Tradicinės, pavyzdžiui - tibetietiškos, jantros, turi daug įvairių prasmės lygmenų, kartais perteikiančių visą kosmologiją ir pasaulėžiūrą. Jantros struktūra nuolat kinta veikiama cikliško pasikartojimų ir iteracijų jėgos. Šiais laikais jantros jėga visiškai pamiršta, nes prasmės ieškome tik tarp išorės formų ir sąmoningai nesiekiame jų susieti su vidinėmis savo galiomis. Kunigai, vienuoliai ir jogai celibato laikosi ne šiaip sau. Šiandien nedaugelis supranta, kodėl jie taip elgiasi, nes tikroji priežastis - pamiršta. Sėklos ar kiaušinėlių gamybai sunaudojama daug vidinių jėgų, todėl mažiau jų lieka Kundalini energijai kelti ir aukštesniosioms čakroms atverti. Kundalini - tai gyvybinė, o kartu ir seksualinė energija. Kai žmogus mažiau reaguoja į gyvuliškus impulsus ir sutelkia dėmesį į aukštesniųjų čakrų taškus, ši energija pakyla nugara į aukštesniąsias čakras. Daugumoje tantros tradicijų mokoma suvaldyti seksualinę energiją ir panaudoti ją dvasiniam augimui. Sąmoningumo būseną sukuria sąlygas, tinkamas energijai augti. Sąmoningumo būseną galima pasiekti akimirksniu. Pasak Eckharto Tolle, "sąmoningumas ir esatis visada yra čia ir dabar." Siekdami, kad kas nors įvyktų sukuriame pasirpiešinimą tam, kas yra. Pašalinus pasipriešinimą kaip tik ir išlaisvinama gyvybinė energija.

Senajoje jogos tradicijoje jogos pozos buvo priemonė paruošti kūną meditacijai. Hatha joga buvo sukurta ne kaip mankštos pratimų sistema, o kaip būdas sujungti vidinį ir išorinį pasaulius. Sanskrito žodis "hatha" reiškia saulę ("ha") ir mėnulį ("tha"). Patandžalio veikale "Joga sutra" aštuonių jogos pakopų paskirtis tokia pati, kaip aštuonypio Budos kelio: išsilaisvinti iš kančios. Esant dvilypio pasaulio priešybių pusiausvyrai, gimsta trečiasis. Mes surandame paslaptį Aukso raktą ir išlaisviname gamtos galią evoliucionuoti. Ši saulės ir mėnulio kanalų sintezė teikia mums jėgų evoliucionuoti. Žmonės dabar dažniausia tapatinasi su savo mintimis ir išoriniu pasauliu, todėl retai kam pavyksta pasiekti vidinių ir išorinių jėgų pusiausvyrą ir taip savaime pažadinti Kundalini. Tiems, kurie tapatinasi tik su iliuzija, Kundalini amžinai bus tik metafora, idėja, o ne tiesioginis savosios energijos ir sąmonės patyrimas.